

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy ..... a soudců ..... ve věci žalobce

proti žalovanému

o zaplacení částky 71.011,73 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 12. října 2011, č.j.

t a k t o :

- I. Rozsudek okresního soudu se v části výroku II. mění tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 767,42 Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 556,- Kč od 5.2.2010 do zaplacení. Ve zbývajícím rozsahu se rozsudek okresního soudu ve výroku II. potvrzuje.
- II. Rozsudek okresního soudu zůstává ve výroku I. nedotčen.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů částku 19.301,- Kč k rukám zástupce žalobce ..... a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem okresní soud ve výroku I. uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 69.255,73 Kč s kapitalizovaným úrokem ve výši 11.323,31 Kč a s úrokem ve výši 10,9 % z částky 69.255,73 Kč od 5.2.2010 do zaplacení, s kapitalizovaným úrokem z prodlení ve výši 7.468,91 Kč a se zákonným úrokem z prodlení z částky 69.255,73 Kč od 5.2.2010 do

zaplacení. Ve výroku II. okresní soud zamítl žalobu do částky 2.254,61 Kč a do zákonného úroku z prodlení z částky 1.756,- Kč od 5.2.2010 do zaplacení. Ve výroku III. uložil okresní soud žalovanému povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 18.793,- Kč.

Okresní soud rozhodoval o žalobě, kterou se žalobce domáhal zaplacení žalované částky 71.011,73 Kč s příslušenstvím z titulu nesplaceného úvěru ze Smlouvy o spotřebitelském úvěru č. ze dne Žalobce požadoval zaplatit nesplacenou jistinu úvěru ve výši 69.255,73 Kč, poplatky ve výši 1.756,- Kč (2x 500,- Kč za výzvu k zaplacení dlužné částky, 200,- Kč za upomínku, 4x 190,- Kč za pojištění, 4x 30,- Kč za vedení účtu), úroky z úvěru kapitalizované ke dni 4.2.2010 ve výši 11.323,31 Kč a počínaje dnem 5.2.2010 až do zaplacení úrok ve smluvené výši 10,9% ročně a zákonné úroky z prodlení za období od 22.8.2008 do 4.2.2010 v kapitalizované výši 7.967,52 Kč a dále od 5.2.2010 do zaplacení. Okresní soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že žalobce uzavřel s žalovaným platně smlouvu o úvěru, na základě které žalobce žalovanému poskytl úvěr ve výši 130.000,- Kč. Žalovaný porušil svoji povinnost ze smlouvy tím, že úvěr řádně nesplácel, když přestal úvěr splácet počínaje měsícem srpen 2008. Žalobce využil svého práva ujednaného ve smlouvě a úvěr ke dni 22.11.2008 zesplatnil. Částka, která zbývá k úhradě na jistinu, činí 69.255,73 Kč a na úrocích řádných ke dni 4.2.2010 11.323,31 Kč. Okresní soud proto žalobci tyto částky požadované žalobou přiznal, a to včetně řádného úroku sjednaného smlouvou ve výši 10,9% ročně z dlužné jistiny 69.255,73 Kč jdoucího od 5.2.2010 do zaplacení. Žalobce dále požadoval zaplacení poplatků v celkové výši 1.756,- Kč, a to za dvě výzvy zaplacení dlužné částky 2x 500,- Kč, za upomínku 200,- Kč, za pojištění úvěru 2x 109,- Kč a za vedení účtu 4x 30,- Kč. Neuvedl přitom jejich splatnost. V této části okresní soud žalobci nevyhověl, neboť žalobce přes výzvu soudu požadované poplatky řádně nekonkretizoval. Neuvedl, za jaké konkrétní výzvy a upomínky požaduje uhradit poplatky a za jaké konkrétní měsíce požaduje poplatky za vedení účtu a za pojištění úvěru. Požadovaná výše poplatku je v rozporu s předloženým sazebníkem, podle kterého je výše poplatků a spotřebitelského úvěru za upomínku 100,- Kč a za výzvu k uhrazení dlužné částky 300,- Kč. Poplatky požadované za vedení účtu a pojištění nebyly konkretizovány uvedením měsíců, za které jsou požadovány. V této části proto okresní soud hodnotil žalobu jako nepřezkoumatelnou, neboť z ní nelze učinit dostatečné konkrétní závěr ani pro případné posouzení věci pravomocně rozhodnuté. Žalobce se nedostavil k jednání nařízeného před okresním soudem a nemohl být tedy poučen o své povinnosti tvrzení a důkazní ve smyslu § 118a odst. 1,3 o.s.ř. Okresní soud proto zamítl žalobu co do požadavku na zaplacení částky 1.756,- Kč s požadovaným zákonným úrokem z prodlení z této částky od 5.2.2010 do zaplacení. Žalobce dále požadoval zaplatit úroky z prodlení z částky 69.255,73 Kč od 22.7.2008 do zaplacení. Za období od 22.7.2008 do 4.2.2010 úrok z prodlení kapitalizoval částkou 7.967,52 Kč. Soudu však nevysvětlil a nekonkretizoval, co představují dlužné částky, ze kterých je počítán úrok z prodlení za dobu od 22.7.2008 do 22.1.2008, kdy byl úvěr zesplatněn a dlužnou se stala celá jistina ve výši 69.255,73 Kč. Žalobce sice v doplnění žaloby uvádí, z jakých konkrétních částek byl úrok z prodlení počítán, nevysvětluje však, o jaké částky se jedná a jak k nim dospěl. Protože se nedostavil na jednání konané před soudem okresním, nemohl být poučen a vyzván ve smyslu § 118a odst. 1,3 o povinnosti tvrzení a důkazní. Soud vzhledem k uvedenému přiznal žalobci úroky z prodlení až od 23.11.2008, tedy ode dne následujícím po zesplatnění úvěru. Za dobu do 23.11.2008 do 4.2.2010 přiznal žalobci úrok z prodlení v zákonné výši z částky 69.255,73

Kč, a to v kapitalizované částce 7.468,91 Kč. Do částky 498,61 Kč soud žalobu zamítl. O nákladech řízení rozhodl okresní soud postupem podle § 142 odst. 2 o.s.ř. a § 146 odst. 2 věta první o.s.ř. Žalobce měl v řízení úspěch z 87%, po odečtení 13% neúspěchu ve věci, proto okresní soud přiznal žalobci 74% vynaložených nákladů řízení, které byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem a náklady právního zastoupení advokátem. Celkem na nákladech řízení přiznal soud žalobci částku 18.793,- Kč.

Rozsudek okresního soudu napadl ve výrocích II. a III. žalobce. V odvolání namítl, že jeho žalobní návrh byl přezkoumatelný i co do uplatněného nároku na zaplacení dlužných poplatků ve výši 1.756,- Kč. A po právu byl i nárok na zaplacení kapitalizovaného úroku z prodlení. Odkázal přitom na své podání z 15.3.2011, kterým přesně specifikoval dlužné poplatky včetně odkazu na příslušné ustanovení sazebníku, podle kterého by byla výše poplatků účtována. Poplatky za vedení účtu a za pojištění úvěru byly sjednány v souladu s články IV. a VII. smlouvy o úvěru a v souladu s ustanovením podmínek úvěru, staly se splatné spolu s příslušnou splátkou úvěru. Žalobce prokázal svůj žalobní návrh předloženým sazebníkem. Výše a splatnost poplatku byla vyčíslena i v historickém výpisu z účtu. Z něho je jednoznačně seznatelné, jak a kdy byly poplatky účtovány. Pokud neměl okresní soud oprávněnost nároku ohledně poplatku za prokázanou, měl žalobce vyzvat k doložení správného sazebníku a předmětných důkazů. Odvolatel předložil soudu i přesný popis výpočtu kapitalizovaného úroku z prodlení, ze kterého vyplývá, z jakých částek, za jaké období a jaké výši je úrok počítán. Žalobce tak poskytl soudu objektivní matematický vzorec a vstupní hodnoty pro konkrétní výpočet dlužných částek, ze kterých je kapitalizovaný úrok požadován, s uvedením výše a konkrétního období. Žalobce tedy dostatečně kvalifikovaně tvrdil rozhodné skutečnosti a předložil k jejich prokázání potřebné důkazy. Měl-li okresní soud za to, že žalobce neprokázal svůj nárok, měl žalobce vyzvat k předložení příslušných důkazů s odkazem na § 114a o.s.ř. Takovou výzvu měl okresní soud učinit směrem k žalobci již v rámci přípravy jednání. Soud měl žalobce i opětovně vyzvat ve smyslu § 114a odst. 2 písm. a) a d) o.s.ř. k předložení příslušných důkazů. Pokud tak neučinil a ve věci nařídil jednání, měl odvolatel za to, že soud má k dispozici veškerá potřebná skutková tvrzení a k nim označené důkazy. Z těchto důvodů navrhl okresní soud změnit rozsudek okresního soudu ve výroku II. a přiznat žalobci nárok na zaplacení částky 2.254,61 Kč s úrokem ve výši 8% ročně z částky 1.756,- Kč od 5.2.2010 do 30.6.2010 a s úrokem z prodlení z částky 1.756,- Kč od 1.7.2010 do zaplacení, nejdéle do 31.12.2011 a poté zákonný úrok s odkazem na repo sazbu stanovenou Českou národní bankou zvýšenou o 7% bodů. Výrok o náhradě nákladů řízení požadoval žalobce změnit tak, že žalobci bude přiznán nárok na náhradu nákladů ve výši 25.396,- Kč.

Žalovaný se k odvolání žalobce nevyjádřil.

Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání žalobce je z části důvodné.

Žalobce v řízení před okresním soudem požadoval zaplatit na základě žalobního návrhu a na základě jeho doplnění ze dne 15.3.2011 vedle úvěrové jistiny ve výši 69.255,73 Kč i částku 1.756,- Kč s tím, že se jedná o poplatky účtované v období od 21.8.2008 do 4.2.2010. Konkrétně

požadoval zaplatit na poplatcích 2x 500,- Kč za zaslání výzvy k zaplacení dlužné částky, 200,- Kč za upomínku, 4x 109,- Kč jako poplatek za pojištění úvěru a 4x 30,- Kč jako poplatek za vedení účtu. Pokud jde o poplatek za „vedení účtu“, pak podle článku IV. smlouvy o spotřebitelském úvěru uzavřeném mezi žalobcem a žalovaným dne 28.6.2006, (dále jen Smlouva o úvěru) mohl žalobce žalovanému účtovat měsíčně poplatek ve výši 30,- Kč za správu úvěru, a to za každý i započatý kalendářní měsíc. Žalovaný se zavázal platit poplatek vždy 22. dne v měsíci počínaje kalendářním měsícem následujícím po uzavření smlouvy. Podle článku VII. Smlouvy o úvěru byl žalovaný povinen platit za sjednané pojištění úvěru poplatek za pojištění ve výši 109,- Kč měsíčně splatný současně s poplatkem za správu úvěru. Podle předložené listiny nazvané „podklady pro soudní řízení“, obsahující podrobné vyčíslení závazku žalovaného z úvěrové smlouvy v období od 21.7.2006 do 4.2.2010, požadoval žalobce po žalovaném zaplacení sjednaného poplatku za správu úvěru a poplatku za pojištění splatného dne 22.7.2008, 22.8.2008, 22.9.2008 a 22.10.2008. Celkem tedy žalobce požadoval po žalovaném zaplatit na sjednaném poplatku za správu úvěru 4x 30,- Kč a na sjednaném poplatku za pojištění 4x 109,- Kč. Na listinu označenou jako „podklady pro soudní řízení“ žalobce při formulování svého žalobního návrhu a následně při doplnění žaloby výslovně odkázal, listina se tak stala součástí žalobních tvrzení žalobce. Podle odvolacího soudu tedy z žaloby po jejím doplnění bylo seznatelné, jaký konkrétní nárok žalobce v případě poplatků za správu úvěru a poplatku za pojištění uplatňuje a žalobce tento nárok i předloženou úvěrovou smlouvou řádně prokázal. Odvolací soud se tedy neshodl se závěrem okresního soudu, že v této části, tedy co do částky 556,- Kč, je žaloba nesrozumitelná a neprojednatelná. Naopak podle odvolacího soudu žalobce nárok na zaplacení částky 556,- Kč představující nárok na poplatek za správu úvěru a poplatek za pojištění řádně dotvrdil a svůj nárok prokázal. V této části proto odvolací soud postupem podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. napadený výrok II. rozsudku okresního soudu změnil a žalobci nárok na zaplacení částky 556,- Kč přiznal. Z této částky přiznal odvolací soud žalobci i nárokovaný zákonný úrok z prodlení jdoucí od 5.2.2010, když žalovaný neuhradil žalobci poplatky sjednané smlouvou a podle smlouvy splatné ve dnech 22.7.2008 – 22.10.2008.

Žalobce na poplatcích dále žalobou uplatnil nárok na zaplacení částky 1.200,- Kč, která měla představovat podle doplněných žalobních tvrzení nárok na zaplacení poplatku 2x 500,- Kč za zaslání výzvy k zaplacení dlužné částky a poplatku 200,- Kč za blíže specifikovanou upomínku. Pokud okresní soud v této části žalobu zamítl s tím, že žalobce řádně nedotvrdil, za jakou konkrétní výzvu a za jakou konkrétní upomínku jsou poplatky účtovány a neprokázal ani dohodu o výši takto uplatněných poplatků, shodl se odvolací soud se závěrem okresního soudu a rozsudek v této části potvrdil jako ve výroku věcně správný postupem podle § 219 o.s.ř. Žalobce přes výzvu okresního soudu řádně nedoložil, za jakou konkrétní upomínku a za jaké konkrétní výzvy k zaplacení dlužné částky úhradu poplatku požaduje. Žalobcem nebylo tvrzeno, ale ani prokazováno, že by skutečně nějakou upomínku nebo výzvy k zaplacení žalovanému zaslal. Žalobce netvrdil ani neprokazoval, že by mezi účastníky byla výše požadovaných poplatků sjednána. Žalobce pouze odkázal na Sazebník poplatků ČSOB pro fyzické osoby, na kterých však úvěrová smlouva vůbec neodkazovala. Navíc podle tohoto sazebníku měl činit poplatek za výzvu k úhradě dlužné částky nebo k plnění ostatních povinností – první upomínka 300,- Kč, poplatek za výzvu k úhradě dlužné částky nebo k plnění ostatních povinností - druhá a další upomínka 500,- Kč. Poplatek za „upomínku“ ve výši 200,- Kč nebyl v sazebníku vůbec uveden. Spolu se soudem okresním tedy odvolací soud uzavřel, že žalobce

před okresním soudem řádně nedoplnil svá tvrzení tak, aby bylo možné jednoznačně individualizovat uplatněný nárok na zaplacení částky 1.200,- Kč, když z tvrzení žalobce není vůbec zřejmé, za jaké konkrétní výzvy či upomínky žalobce zaplacení poplatků požaduje a zda takové výzvy či upomínky žalobce vůbec provedl. Žalobce ani neprokázal dohodu o výši takových „poplatků“. Výzvu ke splnění povinnosti tvrzení a povinnosti důkazní je soud I. stupně povinen učinit vůči účastníkovi soudního řízení postupem podle § 118a odst. 1,3 o.s.ř. v průběhu soudního jednání. Pokud se žalobce nezúčastnil nařízeného jednání před soudem okresním, nemohl mu okresní soud takovou výzvu a poučení o následcích nesplnění výzvy poskytnout.

Okresní soud dále ve výroku II. zamítl žalobu co do kapitalizovaného úroku z prodlení v částce 498,61 Kč. Tento kapitalizovaný úrok žalobce požadoval za prodlení s úhradou závazku z úvěrové smlouvy za období od 22.7.2008 do 22.11.2008, kdy byl celý úvěr zesplatněn a dlužnou se stala celá částka úvěrové jistiny ve výši 69.255,73 Kč. Podle okresního soudu je sice z žalobních tvrzení zřejmé, za jakých konkrétních částek byl úrok z prodlení žalobcem počítán, žalobce to tak již nevysvětlil, o jaké částky, za co a kdy byly splatné) a jak k nim žalobce dospěl. S tímto závěrem se odvolací soud neztotožnil. Žalobce v rámci žalobních tvrzení odkázal na již jednou zmiňovanou listinu nazvanou „podklady pro soudní řízení“. Tato listina představuje detailní přehled závazků žalovaného z úvěrové smlouvy za jednotlivé dny, a to v období od 21.7.2006 do 4.2.2010. Z listiny je pak zcela určitě a srozumitelně seznatelné, jaké konkrétní závazky žalovanému z úvěrové smlouvy podle žalobce vznikly. Z listiny je rovněž seznatelná splatnost těchto závazků. Žaloba byla tedy i co do nároku na zaplacení úroků z prodlení za období od 22.7.2008 do 22.11.2008 projednatelná. Konkrétně za toto období požadoval žalobce úhradu úroků z prodlení ze splatné jistiny, přirůstajících dlužných úroků a dlužných poplatků. Součet těchto částek se potom objevoval v odstavci zvaném základ pro výpočet úroku z prodlení. Výše dlužné úvěrové jistiny i dlužných úroků odpovídala nesplacené části úvěru dle sjednané úvěrové smlouvy. Pokud jde o dlužné poplatky, pak výše těchto dlužných poplatků odpovídala smlouvě co do připisovaných poplatků za správu úvěru 30,- Kč měsíčně a poplatku za pojištění 109,- Kč měsíčně. Nesprávně pak byly k dlužné částce připisovány i shora nepřiznané poplatky za nespécifikované výzvy a upomínku. Vzhledem k těmto závěrům odvolací soud změnil v této části napadené rozhodnutí soudu okresního a na kapitalizovaném úroku z prodlení požadovaného žalobcem za období od 22.7.2008 do 22.11.2008 přiznal žalobci částku 211,42 Kč s tím, že jde o kapitalizovaný zákonný úrok z prodlení z dlužné jistiny, dlužných přirůstajících úroků z úvěru a dlužných poplatků za správu úvěru a za pojištění úvěru. Pokud žalobce dále požadoval i kapitalizovaný úrok za prodlení s úhradou poplatků za výzvy a upomínku, tedy úrok kapitalizovaný v další výši 287,19 Kč, v této části odvolací soud rozsudek okresního soudu, kterým byl tento kapitalizovaný úrok zamítnut, potvrdil jako ve výroku věcně správný.

Vzhledem ke shora uvedenému doznal rozsudek okresního soudu ve výroku II. změny potud, že odvolací soud přiznal žalobci nárok na zaplacení částky 777,42 Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 556,- Kč od 5.2.2010 do zaplacení. Ve zbývajícím rozsahu byl rozsudek okresního soudu ve výroku II. potvrzen. Vzhledem k částečné změně napadeného rozhodnutí okresního soudu přistoupil odvolací soud podle § 224 odst. 2 o.s.ř. k rozhodnutí o nákladech řízení před soudy obou stupňů. Protože se nepatrně změnil, celkový úspěch žalobce v řízení, kdy žalobce

byl úspěšný z 88% svého žalobního nároku, přiznal mu odvolací soud za řízení před soudem okresním nárok na zaplacení 76% vynaložených nákladů řízení, tedy nárok na zaplacení částky 19.301,- Kč. Pokud jde o strukturu a výši jednotlivých nákladů, odkazuje soud plně na správné rozhodování soudu okresního. Pokud jde o náklady řízení odvolacího, pak jeho předmětem byl pouze nárok žalobce na zaplacení částky 2.254,61 Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 1.756,- Kč od 5.2.2010 do zaplacení. V odvolacím řízení byl žalobce úspěšný pouze z menší části, tedy ve smyslu § 142 odst. 2 o.s.ř. by měl právo na náhradu nákladů odvolacího řízení žalovaný. Tomu však žádné náklady u odvolacího řízení nevznikly a za dobu odvolacího řízení tedy nebyla přiznána náhrada nákladů řízení žádnému z účastníků.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku není odvolání ani dovolání přípustné.

V Liberci dne 29. června 2012

Za správnost vyhotovení:

předseda senátu